

Da bi pa bil kdaj prosil za službo stolnega organista v Ljubljani, kakor je trdila beležka v »Slov. Narodu«, ni res. *Fr. Göstl.*

G. Ivan Zajec, mlad slovenski akademik-kipar, ki je znan v domovini po »prestrašenem satiru« (v dež. muzeju) in po »sv. družini« (v frančiškanski cerkvi ljubljanski), je zdaj dodelal na Dunaju osnutek za ploskvo-rezbo (relief): »Kristovo izpremenjenje na Taboru«. Le-to delo se odlikuje po genijalni koncepciji in mojstrski izvedbi. Kristus med Mojzesom in Elijem v ozračju in trije preplašeni in obleščeni apostoli v njih vznožju so izdelani z največjo skrbljivostjo in naravnostjo; vsa skupina pa tvori krasno celoto. — To delo je načrtano za pročelje prenovljeni cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani ter bode, izvedeno v nadnaravni velikosti, gotovo imeniten umetniški kras našemu mestu. Čestitamo našemu rojaku na tem lepem uspehu, ker smo uverjeni, da izvršitev takisto izborna uspeje kakor osnova, ter da si z njo proslavi svoje ime. *F. G—1.*

»**Glasbene Matice**« koncerti in glasbeni večeri. V svojem ciklu šestih simfonskih pesmi »Moja domovina« (Vyšehrad, Vltava, Šárka, Z českých luhův a hájův, Tábor in Blaník) se je opojil veliki češki skladatelj Bedřich Smetana z onim čarom, kateri žari iz legendarne zgodovine češkega naroda, in je podaril svojim rojakom uglasben epos, ki je poln mogočnosti, velikosti in sijaja. Ta ciklus je dandanes že tudi v tujini znan, in posamezne točke njegove so stalne v muzikalnih vzporedih po vsem kulturnem svetu. — Četrty del tega eposa »iz čeških logov in gajev«, navdušena himna o češki deželi, se je proizvajala v drugem rednem koncertu »Glasbene Matice« dne 11. sušca pod spretnim vodstvom koncertnega vodje gosp. Josipa Čerina z zanosom in z burno živahnostjo. Družila pa se je ta točka sovredno z Antona Dvořáka »Hymnom« op. 30. Le-to skladbo za veliki orkester in mešani zbor smo slišali že v prvem letošnjem koncertu. Modrujoči, temni, grandiozni Dvořák se nam odkriva v tej kremeniti skladbi, trdni ko granitna skala. Proizvajanje te skladbe po zboru »Glasbene Matice« je šteti med najboljše točke njenega repertoarja; videlo se je, da ni bila samo vestno in marljivo, ampak tudi z ljubeznijo proučena. — Trojice vokalnih mešanih zborov (Bendel: »Molitev«, Fibich: »Krasná si kot cvetica« in Pirnat: »Vzpomladna pesem«) pa ne moremo tako pohvaliti, kakor prejšnje točke. Že izbor sam ni bil srečen, in enolični slog je nekoliko oživila le »Vzpomladna pesem«, ki je elegantno v narodnem duhu zasnovana, a je posebno za višje glasove preveč naporna, nego da bi jo bilo možno podati po intencijah skladateljevih. — Prava bisera, polna poezije in vonja, pa sta bila Johannes Brahmsova ženska troglasna zbor »Fingalov spev« in »Vrtnar« s spremljanjem harpe in dveh rogov. Opojna melanholija in nežna čuvstvenost dihata iz teh zborov in vabita poslušalca v mamljive sanje liki antiknim gobelinom. Izvajanje je bilo fino in vzorno. — V koncertu za gosli s spremljevanjem orkestra nemškega romantika Feliksa Mendelssohna smo spoznali mladega mojstra na goslih, učitelja »Glasbene Matice« gospoda Josipa Vedrala. Zvonko čisto, popolnoma sigurno njegovo igro diči naravna prisrčnost in neprisiljen občutek, združen s plemenito mladeniško živahnostjo.

Vrhu treh rednih velikih koncertov, katere priredi v vsaki sezoni, je privzela »Glasbena Matica« v svoj delokrog letos tudi še tri glasbene